

ACTITUDS DE BON PASTOR

Les primeres activitats del papa Francesc han posat en evidència l'actitud pastoral que inspirarà el seu pontificat. En les primeres hores després de la seva elecció va celebrar la missa per als fidels a la parròquia del Vaticà, i en acabar els va saludar personalment. En la missa

d'inici del seu ministeri com a successor de Pere, va baixar del vehicle per saludar un malalt, com mostra la fotografia. I a l'homilia de la celebració va recordar aquestes paraules: «Com sant Josep, hem d'acollir amb afecte i tendresa tota la humanitat, especialment els més pobres, els més febles, els més petits.»

GLOSSA

Em sento satisfet de ser catòlic

Dies després de l'elecció del papa Francesc, un jove manifestà en la reunió del grup d'universitaris cristians del qual forma part: «Els pares sempre m'han acompanyat pel camí de la fe; d'ells vaig aprendre a estimar Jesús; ells m'ensenyaren el pater noster; de la seva mà vaig anar a la catequesi; han estat al meu costat en el moment de la primera comunió i de la confirmació... És cert que en la meua vida he passat per moments en els quals he experimentat dubtes, moltes vegades provocats pel que veia i escoltava al meu entorn, o en què m'he sentit allunyat dels ensenyaments de Jesús per la meua actuació poc coherent. També he qüestionat les meves activitats, derivades del desig de servir i estimar, de manifestar la fe en les obres. He afrontat crítiques sense fonament i d'altres de fonamentades, somriures compassius per ser creient...»

«Em sento content, des de fa temps, de ser fill de Déu, germà de Jesús, compromès amb el Regne. Fa, però, unes setmanes que, a més, em sento satisfet de ser catòlic. Tot començà amb la renúncia del sant Pare Benet: quin gest d'humilitat i senzillesa personal, model per a tots els cristians i per a tots els qui tenen responsabilitats! I ara l'elecció del papa Francesc, que anava en autobús o en metro i que, en

la seva primera intervenció, ens va convidar a pregar, a pregar per ell, i que dies després ens ha dit: «Ah, com m'agradaria una Església pobra i per als pobres...». És per tot això que fa unes setmanes que, a més de viure la joia de seguir Jesús, em sento satisfet de ser catòlic, amb una satisfacció que em compromet.»

Al gest del sant Pare emèrit Benet XVI, s'afegiren uns dies després les paraules i els fets del nou bisbe de Roma i pastor de l'Església universal, el papa Francesc, que vol estar a proa dels pobres, dels necessitats, i que convida al testimoni i al compromís. Quantes famílies devien dir: «Fem un moment de silenci, car el papa Francesc ens demana que preguem per ell». Quantes persones van rebre, emocionades, la benedicció del Sant Pare i van fer el senyal de la creu allà on eren: a casa, davant el televisor, en el cotxe escoltant la ràdio... «Simó, fill de Joan, m'estimes? Ell li respon: Sí, Senyor, tu saps que t'estimo, Jesús li diu: Pastura les meves ovelles» (Jn 21,16). Els dos sants pares han obert un horitzó d'esperança a l'Església perquè esdevingui més universal i testimoni veritable de l'amor de Déu a la humanitat. Així ho ha copsat el jove universitari i moltes altres persones.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Pasqua: confessió de Crist i conversió als pobres

Pasqua és renovació, perquè la Resurrecció de Crist tot ho il·lumina, ho trastoca i ho omple de nova vida. La Resurrecció s'ha d'entendre com una nova creació: «Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5). Per això em va agradar que acabat d'elegir el Papa Francesc, a l'Àngelus a la plaça de Sant Pere, una dona portés una pancarta senzilla, feta a casa, que deia: «Francesc, ets una nova primavera per a l'Església!». El poble senzill ha entès de seguida els signes del nou Papa, i els estima. És amb goig pasqual, doncs, que tots estem acollint el pontificat tan sorprenent i renovador, tan ple d'esperança, del Papa Francesc. Com si d'una primavera es tractés. Ja el nom Francesc i després tants altres gestos de senzillesa i autenticitat transparent, ens han donat perspectives noves de servei humil del Papa, «servent dels servents de Déu», que recalca la misericòrdia de Déu, l'amor a la Creu, la confessió ardent de la fe sense mundanitat, l'austeritat fruit de l'amor a la pobresa i als pobres...

Dins l'Any de la Fe, la renúncia de Benet XVI, i l'elecció del nou Bisbe de Roma, Francesc, ens porten a acollir la seva crida a la fe en el Crist: «Si no professem Jesucrist, ens convertirem en una ONG pietosa, no en l'esposa del Senyor... Quan no es proclama el Crist, es proclama la mundanitat del diable... Quan caminem, edifiquem i confessem sense la creu no som deixebles del Senyor». En aquest diumenge pasqual de la Divina Misericòrdia destaco dues insistències del primer Magisteri del Papa Francesc:

- «Crist és la referència fonamental, el cor de l'Església. Sense Ell, Pere i l'Església no existirien ni tindrien raó de ser». I citant el seu predecessor, Benet XVI, ens va recordar que és Déu qui guia la comunitat cristiana. «En tot el que ha succeït, el protagonista, en una última anàlisi, és l'Esperit Sant». Per al Papa, és l'Esperit Defensor el qui està darrere dels dos esdeveniments que han sorprès els catòlics i la resta del món en aquesta Quaresma, camí de la Pasqua: la renúncia de Benet XVI i seva pròpia elecció. Ens cal mantenir-nos oberts a la fe i, amb docilitat obedient, acollir els signes dels temps, que Déu ens envia a través d'aquest nou Sant Pare.
- Una altra insistència del Papa, que ens va donar, com sortint-li del cor i de les seves més profundes conviccions: «Ah, com voldria una Església pobra i per als pobres!». I ens va explicar que escollí el nom de Francesc —que tant ha agradat a tothom— havent escoltat la crida: «no t'oblidis dels pobres!». Servir els pobres, construir la pau i respectar la creació divina. Des d'aquí hem d'interpretar la reforma eclesial que vol emprendre, i que Benet XVI i els Cardenals li han encomanat. Ajudem-lo amb la nostra pregària i amb la nostra conversió.

Fe confessant en Crist i conversió als pobres. Són les claus per a una nova primavera de l'Església, una nova reforma franciscana. Un cop més l'Esperit Sant la rejuveneix i l'envia, amb la vida nova del Resuscitat, la frescor de l'Evangeli i les obres d'amor que el mateix Esperit li posa a les seves mans. La Quaresma i la Pasqua de 2013 les recordarem sempre, perquè l'Esperit Sant reorientà amb valentia i novetat la seva Església, a fi que es renovés i donés els fruits de fe que Déu n'espera.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

GEMMA BAS

Jo Crec

Jo Crec és un documental en 3D —produït per Global 3D Solutions— que tracta sobre el Credo i les raons que fonamenten la fe de les persones. El seu objectiu «és absolutament evangelitzador: Jo Crec mostra la bellesa de la fe i convida l'espectador a la trobada personal amb Jesucrist», afirma Gemma Bas, responsable de fotografia del film, dividit en tres capítols de 20 minuts (www.jocrec.net).

Per què us plantegeu el Jo Crec?
Jo Crec neix el gener de 2012, en ple anunci del Sant Pare de l'Any de la Fe, en què demana als cristians donar a conèixer el nostre Credo i la bellesa de la nostra fe. Havíem muntat una productora 3D i la combinació era providencial: la millor tecnologia per al millor missatge! El 3D capta molt més l'atenció de l'espectador, es reté millor en la memòria i provoca un impacte emocional molt superior a les imatges de sempre.

Com està presentat?
El Credo és la columna argumental. Són tres capítols: «Creure en Déu Pare», «Creure en Jesucrist» i «Creure en l'Esperit Sant». Està pensat per interpel·lar sobre els grans temes: el sentit de la vida, el de la llibertat, el de l'amor i el patiment, el del mal i el de la mort, i a trobar també «les respostes en la bellesa de la fe en Jesucrist i en el testimoni dels qui creuen en ell».

Aquest format pot ajudar a descobrir la fe?
Som a l'era digital i el contingut audiovisual és l'eina que més arriba i més s'utilitza en comunicació. La lectura i l'afany de recerca han perdut terreny. Per això la millor manera de comunicar avui és un element audiovisual que puguis mirar des del sofà de casa o al teu PC; i sobretot amb un missatge explícit, parlant clar, que és el que hem intentat fer.

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Hi ha comunicació entre Déu i l'home

Els Salm ofereixen camins religiosos que ens porten a Déu i ens donen pau i certesa moral, però no pas demostracions de tipus intel·lectual capaces de portar la ment fins a l'evidència positiva. El raonament tampoc és capaç de portar la ment cap a una evidència negativa. L'agnòstic necessita una conclusió lògica del tipus: «Un Déu bo no és compatible amb tant de mal com hi ha al món». En el cas de l'actitud creient, és la mateixa mirada sobre el món la que transcendeix la naturalesa i la persona humana, fins arribar al Creador.

Com enfoquen els Salm els camins vers Déu? Com un amor mutu, com una recerca que acaba en la trobada confiada i en la comunió. Exemples: «Déu ens dóna prova d'un amor fidel» (Sl 56); «l'amor que em teniu val més que la vida», «la meua ànima s'ha enamorat de Vós; em sosté la vostra mà» (Sl 62), etc. En definitiva, la prova de Déu és la comunicació constant de la seva bondat: «Que el Senyor confirmi cada dia l'amor que em té» (Sl 41,8).

I què en resta, de les proves metafísiques? Què hi ha en la realitat que ens pugui portar a l'ésser necessari i perfectíssim? Senzillament, els éssers contingents. El miracle de la seva existència, que hi són perquè el miracle de l'existència els ve donat, no els hi és pas essencial, intrínsec. «Si Déu no hi fos, res no hi fóra», deia Ramon Llull.

Dr. Josep M. Rovira Belloso
(Déu fa créixer les persones.
Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

«Ir contra la Iglesia... es ir contra la alegría»

Georges Bernanos, novelista catòlic francès autor de *Diálogo de carmelitas* y *Diario de un cura rural*, afirmó contra quienes atacaban a la Iglesia:

—«La Iglesia dispone de la alegría, de un depósito de alegría para devolvérsela a quienes viven el dolor». Y añadía:

—«Lo que ustedes han dicho y hecho contra la Iglesia... lo han dicho y hecho en contra de la alegría del mundo.»

Paul Claudel, después de su vuelta al catolicismo, dijo: —«Me convertí porque comprobé que las personas que creían, que tenían fe, eran más alegres y felices.»

Marsol afirmaba: «La alegría habitual, aun en medio de los dolores y enfermedades, es la característica de los santos.»

—«La alegría es un asunto moral: no es el bienestar el que la proporciona, sino el alma la que la produce», enseñaba Mons. d'Ultz.

San Ignacio de Loyola manifestaba: «Me gusta ver reír a la gente. Un cristiano no tiene ningún motivo para estar triste y tiene muchos para ser y estar alegre.»

El P. Charles enseñaba: «La mejor manera de procurarse alegría —para uno mismo— es dársela —primero— a los demás.»

J. M. Alimbau

LA FAMÍLIA, AVUI

El diàleg

No podem viure sols, però el diàleg no és fàcil, perquè dialogar comporta capacitat d'escoltar, i sovint es confon el diàleg amb la discussió.

El diàleg matrimonial tampoc no és fàcil, perquè no ho és la convivència. Les persones són complicades. Poden aparèixer maneres de pensar i d'actuar que contradiuen la il·lusió que hom s'ha fet de l'altre. No és difícil escoltar paraules com aquestes: «A aquest (o a aquesta) me l'han canviat», o també: «Jo no em vaig casar amb aquesta persona». No cal que s'interposin entre els esposos grans esdeveniments, sinó que petits comportaments de la vida de cada dia poden provocar, a poc a poc, un distanciament entre l'un i l'altre. Les llargues hores del diàleg prematrimonial es poden convertir, amb el temps, en diàlegs assassins.

El diàleg és un mitjà privilegiat de la convivència, de la confiança conjugal. És l'element indispensable de la convivència, del procés del creixement de l'amor, el lloc de fonamentar-se en l'amor, de trobar-se conjugalment. Cal vetllar per mantenir-lo viu, cal provocar-lo, cal estar-hi sempre disposat a viure'l i a acceptar la interpel·lació de l'altre, intentant sempre que no s'acabi mai en una discussió acusatòria, distanciadora, que creï barreres que poden esdevenir insuperables.

Els matrimonis han de vetllar per salvar aquell amor «que no passa mai». Només en la mesura que les persones siguin més valorades que les opinions, en la mesura que descobrim que la veritat no la posseeix ningú en exclusivitat, sinó que tots la servim i la busquem, només així serà possible un diàleg sincer, obert, sense prejudicis, un diàleg per a una trobada enriquidora i interpersonal.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 8. Dilluns** [(litúrgia hores: 2a setm.): □ Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.
- 9. Dimarts** [□ Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7-15]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.
- 10. Dimecres** [□ Ac 5,17-26 / Sl 33,2-3.4-5.6-7.8-9 / Jn 3,16-21]. Sant Ezequiel, profeta (segle vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, màrtir.
- 11. Dijous** [■ Ac 5,27-33 / Sl 33,2 i 9.17-18.19-20 / Jn 3,31-36]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079). Sant Isaac, monjo.
- 12. Divendres** [□ Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.
- 13. Dissabte** [□ Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, màrtir (586); sant Martí I, papa (649-656) i màrtir; santa Agatònica, màrtir.
- 14. ✠ Diumenge vinent**, Ill de Pasqua [□ Ac 5,27b-32.40b-41 / Sl 29 / Ap 5,11-14 / Jn 21,1-19 (o més breu: 21,1-14)]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor.

Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.
Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrera meu un gran crit, com un toc de corn, que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats». Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or.

En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer. Sóc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 5,12-16)

Los apóstoles hacían muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Los fieles se reunían de común acuerdo en el pórtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarseles, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, hombres y mujeres, que se adherían al Señor.

La gente sacaba los enfermos a la calle, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Mucha gente de los alrededores acudía a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos se curaban.

El dubte de Sant Tomàs.
Pintura procedent de Lladó (Girona), MNAC (Barcelona)

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

Señor, danos la salvación; / Señor, danos prosperidad. / Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor; / el Señor es Dios, él nos ilumina. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la constancia en Jesús, estaba desterrado en la isla de Patmos, por haber predicado la palabra de Dios, y haber dado testimonio de Jesús.

Un domingo caí en éxtasis y oí a mis espaldas una voz potente que decía: «Lo que veas escríbelo en un libro, y envíaselo a las siete Iglesias de Asia.» Me volví a ver quién me hablaba, y, al volverme, vi siete candelabros de oro, y en medio de ellos una figura humana, vestida de larga túnica, con un cinturón de oro a la altura del pecho. Al verlo, caí a sus pies como muerto.

Él puso la mano derecha sobre mí y dijo: «No temas: Yo soy el primero y el último, yo soy el que vive. Estaba muerto y, ya ves, vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que veas: lo que está sucediendo y lo que ha de suceder más tarde.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anoecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.» Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Havia de ressuscitar d'entre els morts

Avui novament deixem de banda l'evangeli de Lluc per llegir el de Joan. En l'episodi de la tomba buida, aquest evangelista destaca el paper de Maria Magdalena, juntament amb el de Pere i el del deixeble anònim estimat de Jesús.

Els tres personatges intervenen consecutivament. Primer de tot la Magdalena. Mentre que els altres evangelistes ens presenten les tres dones anant al sepulcre a ungir el cadàver de Jesús, Joan ens presenta només Maria de Magdala que va al sepulcre sense els olis, només per acompanyar el cos inerm de Jesús, el Mestre. Troba la gran pedra desplaçada i la tomba buida. No hi

ha aparicions d'àngels, només el silenci i el buit de la tomba.

A continuació, Pere s'acosta també, alertat per Maria. Fa un pas endavant i entra en la tomba, on veu el llençol d'amortallar, aplanat, i el mocador del cap, encara lligat, al seu lloc. Que hi resti el llençol, aplanat, i el mocador lligat al seu lloc, és bon senyal; vol dir que ningú no s'ha endut el cadàver, sinó, simplement, que ha desaparegut.

Finalment el deixeble estimat de Jesús, que ha arribat primer que Pere però ha tingut la gentilesa de no entrar-hi fins que no arribés Simó. De fora estant, veu també el llençol aplanat. Però quan hi entra, fa un altre pas endavant respecte de Maria i Pere: ho veié i cregué. Ales-

hores entenen les antigues Escripures: que Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts. És curiós: en l'evangeli de Joan l'anunci de la Resurrecció no l'aporten els àngels, sinó les Escripures que havien tingut tantes vegades a les mans.

La tomba buida, el llençol aplanat i el mocador lligat en el seu lloc, on hi havia hagut el cadàver, el record de les paraules de l'Escriptura...; tot això, adobat amb l'Esperit de Pentecosta, s'esbadellarà en la fe en la Resurrecció de Jesús, fonament de la nostra fe cristiana i promesa de l'esperança en la nostra resurrecció amb Aquell que viu per sempre.

Confirmacions a Artesa

El dia 9 de març a l'església parroquial de l'Assumpció d'Artesa de Segre, l'Arquebisbe Joan-Enric administrà el sagrament de la Confirmació a 22 joves. Estava acompanyat pel Rector Mn. Antoni Ballester, i els Mossens Antoni Pich, David Codina, i un familiar dels confirmands, Mn. Antoni Porta Prevere de Lleida. A l'arribada fou saludat per l'II.Im. Sr. Alcalde Domènec Sabanés i les catequistes i molts feligresos.

A la seva homilia centrada en la paràbola de l'amor incondicional del pare misericordiós, amb els dos fills, el gran i el pròdig, l'Arquebisbe Joan-Enric invità especialment els confirmands a confiar sempre en Déu, que és Amor infinit. Jesús revela aquest rostre del Déu i Pare nostre, que ens fa fills seus i germans entre nosaltres, i ens ensenya a estimar especialment els pecadors, i a ser llavor de reconciliació i de pau entre els homes. En l'Any de la Fe, remarcà com sempre la fe ha d'anar unida a l'amor fet caritat envers els qui més necessiten una ajuda.

L'Eucaristia va ser musicalment animada per dos joves músics d'Artesa, Arnau i Bernat, violoncel·lista i pianista respectivament. Després de l'Eucaristia, l'Arquebisbe visità les obres realitzades pel Rector Mn. Ballester als baixos de la Rectoria, adequats per al despatx parroquial.

**ESCOLTEU RÀDIO
ESTEL-PRINCIPAT**

**105.0 - 104.4
107.5 - 91.5**

El Consell Presbiteral es reuneix a Balaguer

El dia 11 de març va tenir lloc al Santuari del Sant Crist de Balaguer la reunió ordinària del Consell Presbiteral, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell.

La qüestió principal tractada fou «El ministeri de Pere en l'Església: Una visió de fe» sobre el valor del ministeri petrí a l'Església Catòlica, i l'acompanyament dels fidels en la recepció del nou Sant Pare que havia de ser elegit en el Conclave. Ajudà la reflexió una ponència de Mn. Joan Antoni Mateo, Doctor en Teologia, i hi hagueren moltes intervencions dels Consellers tant pel que fa a com els fidels han viscut la renúncia del Papa Benet XVI com pel que fa a l'acompanyament per a la recepció obedient i cordial del nou Papa elegit.

També es debaté l'atenció als sacerdots jubilats i la Residència sacerdotal Sant Ermengol de La Seu d'Urgell. Altres temes tractats foren l'Any de la Fe i la Jornada diocesana festiva que viurem el dissabte 15 de juny a La Seu, els pelegrinatges a Roma (8-12 abril) i Terra Santa (2-10 octubre) així com les properes ordenacions i la Jornada sacerdotal a Poblet el dilluns dia 22 d'abril.

Dins la reunió el Consell presidit per l'Arquebisbe celebrà una Eucaristia a la Capella de la Residència diocesana d'espiritualitat, pregant la missa «per l'elecció del nou Papa».

Les claus de la fe, objecte de la conferència quaresmal a Andorra la Vella

El dia 12 de març, a la sala de conferències de Santa Maria del Fener, davant una setantena d'assistents es presentava a la Sra. Teresa Gené Camps, Verge Consagrada de Solsona, que va dictar una conferència quaresmal sobre «Les claus de la fe». La Sra. Teresa Gené, filla del Poal (diòcesi d'Urgell) va parlar sobretot de la seva experiència de fe i sobre la crida de Déu.

Va presentar unes referències molts engrescadores sobre la fe i explicà com ella s'adonà que, tot i sentint-se des de sempre una laica compromesa amb l'Església, li mancava molt per conèixer i discernir més sobre la Paraula de Déu, i trobà molta llum en estudiar més els Evangelis i tenir a prop un conseller espiritual. Amb la fe compartida, podia comprendre i assumir la «crida» amb el cap i sobretot amb el cor. Tot això la portà a comprometre's com a membre de l'Orde de les Verges (l'any 2008), continuant amb la vida professional d'ensenyança i tota la resta dedicada a la seva diòcesi de Solsona. El Bisbe Xavier Novell la va nomenar Delegada diocesana d'Ensenyament. Actualment és la Directora de l'Escola de Formació de Laics de Solsona i té cura de set petites parròquies, que no disposen de preveres. En finalitzar, va aconsellar no deixar de participar de l'Escola de Formació diocesana que també hi ha al Bisbat nostre d'Urgell, dirigida pel Vicari Episcopal Mn. Antoni Elvira.

La Pasqua, al Bisbat d'Urgell

Durant la Setmana Santa, els nois i noies dels grups TxT del Bisbat d'Urgell han conviscut uns dies junts per experimentar, en comunitat i en esperit de germanor, la Setmana Santa i la Pasqua.

Els nois i noies de primer i segon d'ESO van participar a la Pasqua Jove que organitzen els Germans de la Salle, del dilluns al dimecres. Enguany van ser una vintena, de Tremp, Balaguer i Guissona.

Els de 3r i 4t d'ESO també van participar a la Pasqua Jove dels Germans de La Salle, del dijous al diumenge sant. Una dotzena d'inscrits van compartir la Pasqua amb joves d'arreu de Catalunya. Eren de Tremp, La Seu i Andorra.

I finalment, els més grans, de 16 a 22 anys, van estar a Betlan, de dijous a diumenge sant, compartint la fe i celebrant-la a les celebracions de la parròquia de Bossòst. Eren una quinzena de participants, de Ribes de Freser i La Seu d'Urgell.

A la tradicional trobada de Pasqua Jove de les Avellanès, es van celebrar 40 anys de vivència i acollida dels Germans Maristes als joves d'arreu de Catalunya per a celebrar la Pasqua.

Quaresma i Cinema a Ponts

La parròquia de Santa Maria de Ponts organitzà un cicle de Quaresma i Cinema obert al públic i a feligresos.

La pel·lícula seleccionada va ser «Las Sandalias del Pescador» del director nord-americà Anderson, estrenada l'any 1968 i basada amb la novel·la de l'escriptor Morris West. A la projecció hi van a assistir una trentena de persones.

**Segueix el
Full Dominical
d'allà on vulguis
amb el teu
telèfon mòbil**

LA PLETA

Canòlich Music, un festival de música cristiana a Urgell per a joves d'arreu

El Bisbat d'Urgell organitzarà el proper dia 1 de juny, el primer festival de música jove cristiana, que espera aplegar a centenars de joves d'arreu de la pròpia diòcesi i d'altres diòcesis que ja coneixen Urgell a través de la celebració de la JMJ ara fa dos anys. Canòlich Music Festival té com a objectius crear un espai d'encontre i de comunicació entre els joves i realitzar alhora una trobada de grups musicals cristians, perquè la música és un eix vertebrador de la comunicació entre els joves i la fe que viuen, i com la viuen.

El festival, que es farà durant el primer cap de setmana de juny, està pensat per a joves estudiants de secundària, encara que hi pot par-

ticipar tothom sense límit d'edat. A les 11 del matí del dissabte es culminarà l'acollida de

joves i s'obrirà el Festival, amb un concert del grup 70xset. Després de dinar es farà, fins a les 7 de la tarda, un concurs en el que es compta amb la participació dels joves, interpretant una peça pròpia que entrarà a concurs: els guanyadors tocaran en el concert nocturn, peça forta de la trobada i en el que actuaran Kairoi, Álvaro Fraile i Miguéli. Abans del concert però se celebrarà una missa gospel amb el grup «Tocats pel gospel», una gran formació que promet una vetllada inoblidable.

El diumenge, es faran activitats lúdiques alternatives. A la web www.canolichmusic.com es poden fer les inscripcions i obtenir més informació.